

เศรษฐศาสตร์ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี

ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ อาริยาอาจอง

ขอขอบคุณ อ.กัศิษา ปฐมพิทักษ์นุกูล ผู้จัดทำ

ตามทัศนะของท่านเอง
ท่านมีความเห็นว่าชีวิตที่ดี
เป็นอย่างไร

กลางภาค

- บทที่ 1 บทนำ
- บทที่ 2 บทบาทและการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม
- บทที่ 3 แนวคิดและค่านิยมทางเศรษฐกิจ
- บทที่ 4 องค์การและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
- บทที่ 5 รูปแบบของเศรษฐกิจในปัจจุบัน
- บทที่ 6 เศรษฐกิจระดับชุมชนและสังคม

ปลายภาค

- บทที่ 7 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน
- บทที่ 8 สภาพแวดล้อมและการจัดการองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ
- บทที่ 9 องค์ประกอบทางธุรกิจ
- บทที่ 10 ความเป็นผู้ประกอบการ
- บทที่ 11 จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาล
- บทที่ 12 ประเด็นสำคัญทางเศรษฐศาสตร์และการจัดการเพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี

บทที่ 1

Samuelson & Nordhaus

“ตลอดชีวิตของเราจากในเปลถึงหลุมฝังศพแนบแน่น
อยู่แล้ว โดยผลการกับความจริงทางเศรษฐศาสตร์”

ศาสตราจารย์ ดร. ป๋วย อึ๊งภากร

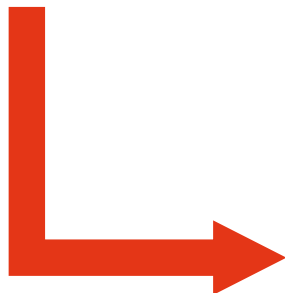
“เศรษฐศาสตร์มีความสำคัญในฐานะที่ผูกพันกับ
สวัสดิการจากกรรมมารดาสู่เชิงตะกอน”

ความสำคัญของการบูรณาการ เศรษฐศาสตร์กับการดำเนินชีวิตที่ดี

การดำเนินชีวิตของคน

การใช้ทรัพยากร

ทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด

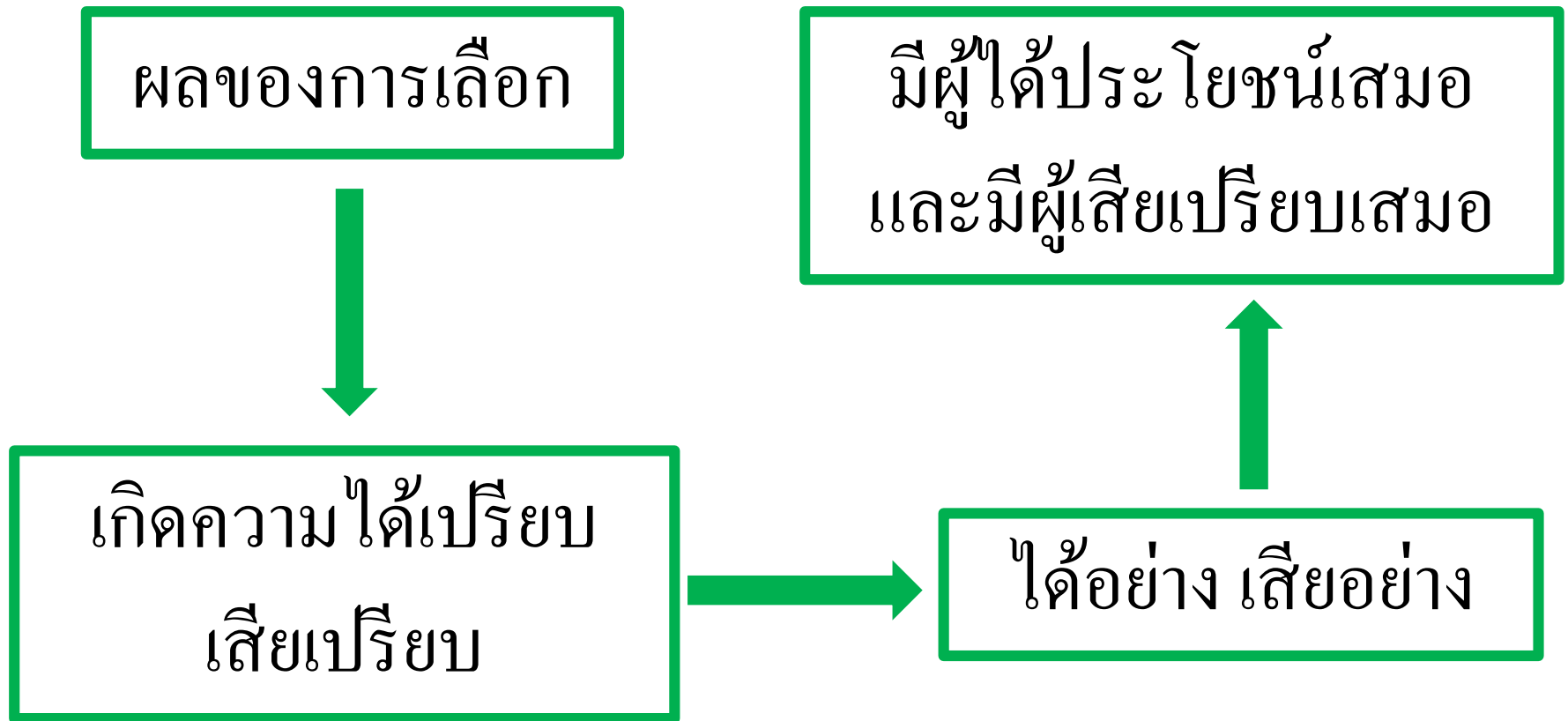

ชีวิตเราต้องเลือกอยู่เสมอ

ความต้องการของคนไม่จำกัด

ความสำคัญของการบูรณาการ เศรษฐศาสตร์กับการดำเนินชีวิตที่ดี

ชีวิตกับเศรษฐศาสตร์

“หิวข้าว จะไปทานอะไร ที่ไหนดี”

“จะเอาเงินเดือนที่ได้ไปใช้อะไรบ้าง”

“ควรตั้งโรงงานที่ใด จึงจะประหยัดต้นทุนมากที่สุด”

“ภาษีที่รัฐจัดเก็บได้ควรนำไปใช้จ่ายด้านใดบ้าง”

ชีวิตกับเศรษฐศาสตร์

“ควรตั้งโรงงานที่ใด จึงจะประหยัดต้นทุนมากที่สุด”

“ภาษีที่รัฐจัดเก็บได้ควรนำไปใช้จ่ายด้านใดบ้าง”

เศรษฐศาสตร์กับการดำเนินชีวิต

- เป้าหมายของเศรษฐศาสตร์ (Economics Purpose)
 - เพื่อปรับปรุงการครองชีพในชีวิตประจำวันของผู้คน
- เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่รับใช้มนุษย์
 - แก้ไข รักษา และบำรุงสนับสนุนให้มนุษย์ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

เศรษฐศาสตร์กับการดำเนินชีวิต

- เศรษฐศาสตร์เป็นผลผลิตจากความคิดมนุษย์
 - เป็นสำนักแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)

การบูรณาการ

- นำหลักเศรษฐศาสตร์มาใช้โดยประยุกต์กับศาสตร์อื่น ๆ ที่หลากหลายด้วย
- กรณีศึกษา 4 กรณี

ชีวิตที่ดี

ระดับ
ครัวเรือน

ระดับ
ชุมชน

ระดับ
สังคม

เศรษฐกิจ
แนวคิด - ระบบ

เศรษฐศาสตร์

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

การผลิต
(Production)

การจำหน่าย
แจกจ่าย
(Distribution)

การบริโภค
(Consumption)

หน่วยทางเศรษฐกิจ

หน่วยครัวเรือน (Households)

หน่วยผลิต (Firms)

หน่วยรัฐบาล (Government)

ผู้ผลิต

ผู้จำแนกแจกจ่าย ผู้บริโภค

สินค้าและบริการ

โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ

มี 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับครัวเรือน (Households)

มีภาคครัวเรือนเป็นผู้แสดงในฐานะเจ้าของปัจจัยการผลิต ทำการขายปัจจัยการผลิตให้ผู้ผลิต ทำการผลิต เป็นสินค้า/บริการ แล้วครัวเรือนเป็นผู้บริโภคอีกบทบาทหนึ่ง

โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ

2. ระดับชุมชน (Community)

ไม่ว่าจะเป็นชุมชนเมืองหรือชนบท ก็กำหนดขอบเขตไว้ครอบคลุมเฉพาะกลุ่มคนที่อยู่รวมกันในอาณาบริเวณหนึ่ง ถือเป็นหน่วยย่อยของสังคม ไม่มีอำนาจอิสระต้องยึดถืออำนาจรัฐ ในแต่ละชุมชนจะมีการรวมตัวกันเป็นหน่วยผลิต

โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ

3. ระดับสังคม (Society)

มีฐานะเป็นรัฐประชาชาติ เป็นกลุ่มหลักที่ประกอบขึ้นเป็นกลุ่มย่อยต่างๆ และมีอำนาจเหนือกลุ่มย่อยเหล่านั้น มีความเป็นอิสระ ดำรงอยู่ได้ด้วยตัวเอง มีแบบแผนการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมของตนเอง

ในระดับนี้มีหน่วยผลิตที่ยกระดับขึ้นเป็นระดับนานาชาติและมีภาครัฐบาล (Public Sector) เป็นผู้แสดงหลักในฐานะผู้จัดหาสินค้า/บริการสาธารณะเพื่อบริการประชาชน

แบบจำลองความสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างเศรษฐกิจระดับต่างๆ

